⁊ peccatum non iterauit ⁊ penitē
tiā triduanā egerit suscipiet dn̄s.
Interrogatus de illo qui irascitur
fratri suo sc̄ ait. Ex omni re qua te
grauarē voluerit fr̄ tu⁹ n̄e irascaris
aduersus eū: donec oculū dextrū ti
bi eruat ⁊ si aliter feceris: sine cā
sibi irasceris. Si aūt aliq̄s te volue
rit separare a deo: pro hoc irascere ei.
Dixit iterū Pastor. Qui querulosus
est. monachus nō est. Qui maliciā i
corde suo tenuerit: monachus nō
est. Qui iracūdus ē. monach⁹ nō
est. Qui malū pro malo reddit mo
nach⁹ nō est. Qui elatus ⁊ v̄bosus
est. monach⁹ non est. Qui vero ve
re monach⁹ est sp̄ est humilis. mā
suetus. caritate plenus ⁊ timorem
dei semꝑ ⁊ vbiq̄ pre oculis habet
⁊ nō peccat. Dixit iterum: ꝙ si sunt
tres in vnū ex quib⁹ vnum bene q̄
escat Alius autē infirmet ⁊ grās
agat. Terci⁹ vero minister ei⁹ sic
ex sincera veritate. Hij tres sīles sūt
velut sint vni⁹ opis. Cū quidā
frater sibi conquereret ꝙ multas co
gitacōes hn̄s in ipsis periclitaretur
eū sub aere nudo eiecit dicēs. Expā
de sinū ⁊ apprehēde ventū. Qui ait.
Non possum. Et ille. Nec cogitatio
nes phibere potes vt introeāt: sed
tuū est resistere eis. Interrogat⁹
a quodā frē quid de hereditate sibi
dimissa faceret: dixit vt p⁹ tres di
es ad se rediret. Qui cū redisset: ait
illi. Si dixero da eā parentib⁹: non ē
tibi merces Si dixero da eam pau
perib⁹: securus eris. quicq̄d vis fac
Ego cām nō hēo. Hec in vitaspꝛm.

De sancto Johanne abbate.

Johes abbas. cū Episi⁹ in heremo ha
bitasset: interrogauit eū q̄ntū ex
hoc pfecisset ⁊ ille dixit. Ex quo ce
pi solitari⁹ eē: nunq̄ vidit me sol
manducantē. Et Johes. Nec me
irascentē. Simile fere legit ibidē
ꝙ cū Epiphani⁹ eps̄ abbati Hila
rio carnes daret: ille ait. Ignosce
m̄i ꝙ ex q̄ accepi hitum hunc. non
mādūcaui quicq̄ occisū. Cui eps̄.
Ex quo accepi hitum hūc. nō dimi
si aliquē dormīe qui aliq̄d aduersū
me hret. nec dormiui hn̄s aliquid
aduersū aliquē. Cui ille. Ignosce
m̄i melior es q̄ ego. Volēs Johes
ad similitudinē angelorū nil opari
s; deo sine intermissione vacare: se
ipsū exspoliauit ⁊ vnā ebdomadā
in heremo fecit. Cū aūt fame pcli
taret ⁊ aculeis muscarū ⁊ vesparū
totus vulneraret: reuersus ad osti
um fratris sui pulsauit. Ad quē il
le. Quis es tu. Et ille. Ego sū iohes
Frater autē dixit ei. Nequaq̄. Jo
hes enī angelus factus est ⁊ inter
homines vltra non est. Et ille. Ve
re ego sum. Et non apiens ei: dimi
sit eum affligi vsq̄ mane. Postea
aperiens dixit. Si homo es. opus
habes. Iterū. oportet vt pascaris ⁊
viuas. Si aūt angelus es. quid q̄
ris intrare in cellā. Et ille dixit. Ig
nosce m̄i frater ꝙ peccaui. Cū aūt
moreret: rogauerūt eū fratres vt
aliqd verbū salutare cōpendiosū lo
co hereditatis sibi relinq̄ret Qui in
gemiscens ait. Nunq̄ feci ꝓpriam vo
luntatem. nec aliquē docui quicq̄
qd prius nō fecerim. Hec in vitas
patrū.

De sc̄o Moyse abbate.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-147/0604
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG